

projekt

UCHWAŁA NR

RADY MIEJSKIEJ W SOCHACZEWIE

z dnia 2018 roku

w sprawie nadania nazwy dla mostu.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1875 z późn. zm.¹⁾) Rada Miejska w Sochaczewie uchwała, co następuje:

§ 1. Postanawia się nadać nazwę dla mostu w Sochaczewie znajdującego się w śladzie ulicy 15 Sierpnia nad rzeką Pisią i nazwać go:

-mostem im. księdza Ignacego Jana Skorupki.

§ 2. Położenie mostu wymienionego w § 1., określa załącznik graficzny do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 4. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Uzasadnienie:

Z inicjatywy uchwałodawczej przewodniczącego Rady Miejskiej w Sochaczewie powstał projekt uchwały z propozycją nadania dla mostu w Sochaczewie znajdującego się w śladzie ulicy 15 Sierpnia nad rzeką Pisią imienia księdza Ignacego Jana Skorupki. Nadanie dla mostu patrona Księdza Ignacego Jana Skorupki przyczyni się do upamiętniania tej ważnej postaci dla narodu polskiego.

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2232, Dz.U. z 2018 r. poz. 130.

KIEROWNIK
URZĘDU MIEJSKIEGO
RADA PRAWNY
10.08.2018
Magdalena Jamk
Rauel Rajewski

SEKRETARZ MIASTA
10.08.2018
Andrzej Wierzbicki

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
Sylwester Kaczmarek

Ksiądz Ignacy Jan Skorupka- (ur. 31 lipca 1893 w Warszawie, zm. 14 sierpnia 1920 pod Ossowem) – ksiądz katolicki, kapelan Wojska Polskiego. Jego śmierć stała się jednym z symboli Bitwy Warszawskiej.

Ignacy Jan Skorupka, herbu Ślepowron, urodził się w Warszawie. Ukończył 4 klasy gimnazjum filologicznego Kowalskiego w Warszawie. W 1909 roku wstąpił do Warszawskiego Seminarium Duchownego. Po ukończeniu seminarium i niższych święceniach został jesienią 1914 roku skierowany do Cesarskiej Rzymskokatolickiej Akademii Duchownej w Piotrogradzie. Zainicjował tam powstanie kółka literackiego „Polonia”, wygłaszając w nim odczyty. Od lipca 1915 roku opiekował się ewakuowaną rodziną przybyłą do Petersburga. 26 stycznia 1916 roku przyjął święcenia presbiteriatu.

W 1917 roku był proboszczem w Bogorodsku koło Moskwy. Następnie, do sierpnia 1918 roku, pełnił tę samą funkcję w Klińcach (obecnie Klincy) w guberni czernihowskiej. W Klińcach prowadził tajną polską drużynę harcerską. Uczył też religii, języka polskiego, łacińskiego i greckiego w miejscowym gimnazjum. Był organizatorem placówek oświatowych i kulturalnych: szkoły początkowej dla dzieci polskich, teatru amatorskiego, towarzystw opiekuńczych. Stał się nieformalnym przywódcą dwutysięcznej grupy polskich uciekinierów osiadłych w Klińcach. Jeżdżąc do Kijowa, starał się o przyspieszenie ewakuacji tej grupy do Polski i następnie tę ewakuację zorganizował, powracając do kraju w końcu sierpnia.

Po powrocie do Polski od września 1918 roku, pracował jako wikariusz w Łodzi w parafii Przemienienia Pańskiego. Założył Towarzystwo „Oświata”, zajmujące się rozwojem szkolnictwa polskiego i został jego prezesem. We wrześniu 1919 roku ks. Skorupka został przeniesiony przez władze kościelne do Warszawy i objął stanowisko notariusza i archiwisty Kurii Metropolitalnej Warszawskiej. W tym okresie pełnił funkcję komendanta męskiego hufca Okręgu Łódzkiego ZHP. Jednocześnie był kapelanem Ogniska Rodziny Maryi, prowadzonego przez siostry franciszkanki dla sierot i prefektem w kilku szkołach. Głosił patriotyczne kazania w kościołach warszawskich.

W początku lipca 1920 roku, wobec zbliżania się wojsk bolszewickich, poprosił władze kościelne o zgodę na objęcie funkcji kapelana wojskowego. Początkowo jej nie uzyskał, dopiero dzięki poparciu biskupa polowego Wojska Polskiego Stanisława Galla został w końcu lipca kapelanem garnizonu praskiego. W koszarach i na dworcach spowiadał żołnierzy ruszających na front. Dnia 7 lub 8 sierpnia został na własną prośbę mianowany kapelanem lotnym 1 batalionu 236 Pułku Piechoty Armii Ochotniczej. 13 sierpnia wymaszerował na front wraz z batalionem, który został ostatecznie włączony do 36 Pułku Piechoty Legii Akademickiej. Wieczorem batalion dotarł do wsi Ossów (powiat wołomiński), leżącej na linii frontu. 14 sierpnia 1920 roku Ignacy Jan Skorupka zginął od postrzału kulą ekrazytową w głowę podczas toczącej się pod tą wsią bitwy, będącej częścią Bitwy Warszawskiej.

Ciało Ignacego Jana Skorupki spoczęło na Powązkach. Uroczystości pogrzebowe odbyły się z udziałem najwyższego duchowieństwa oraz przedstawicieli rządu i generalicji. Generał Józef Haller udekorował trumnę ks. Skorupki nadanym pośmiertnie Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari. 11 sierpnia 2010 roku Ignacy Jan Skorupka został pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego.

Załącznik
do uchwały nr
Rady Miejskiej w Sochaczewie
z dnia 2018 roku

